

DANSKE HANDICAPORGANISATIONER

Skolens parter – 5 pejlemærker for fællesskabets folkeskole

Folkeskolen er for alle. Alle børn og unge har ret til at udvikle sig fagligt, socialt og personligt og trives og til at deltage i fællesskabet i folkeskolen.

Men hvis vi skal udvikle og forbedre folkeskolen, så vi opfylder den ambition, er vi nødt til at se på måden, vi har indrettet skolen på, for vi er stadig ikke dygtige nok til at inkludere børn med særlige behov. I dag sender vi mange elever i specialklasser og specialskoler, uden at det øger deres muligheder senere i livet. Den udvikling skal vi have vendt.

Dette er derfor et opråb om, at der er et akut behov for, at vi står sammen og finder holdbare løsninger. Det kræver nytænkning både nationalt, kommunalt og lokalt. Og det kræver også investeringer i folkeskolen og det almene fællesskab.

I dag bruger vi mere end hver fjerde krone i folkeskolen på specialundervisning til 6,5 pct. af eleverne. Hvis skolen skal kunne noget andet og mere end i dag for flere børn så skal vi øge kvaliteten i den almindelige undervisning og økonomien skal følge med.

Vi har i år været vidne til hårde budgetdrøftelser i kommunerne, hvor man mange steder griber dybt ind i folkeskolens kerneopgaver og fællesskab, når man skal have enderne til at mødes. Hvis ikke vi handler, går det ud over de enkelte elevers trivsel, undervisningens kvalitet, det faglige engagement og motivationen blandt lærere og pædagoger. Og vi sætter forældrenes opbakning til folkeskolen på spil.

Danske Skoleelever, Skole og Forældre, BUPL, Skolelederforeningen, KL, Danmarks Lærerforening, Børne- og Kulturchefforeningen og Danske Handicaporganisationer peger på 5 pejlemærker for fællesskabets folkeskole:

- Alle børn og unge har ret til at udvikle sig fagligt, socialt og personligt og trives og til at deltage i fællesskabet i folkeskolen. Det gælder også børn og unge med særlige behov. Derfor er vi nødt til at ændre rammerne for folkeskolen, så den bliver mere rummelig.
- Vi skal finde en model, hvor flere elever og dermed flere ressourcer i folkeskolen bliver i den almene undervisning, så vi kan fokusere på at skabe stærkere undervisningsfællesskaber gennem forebyggelse og tidligere indsatser i den almene undervisning.
- Der er børn og unge, hvor det rigtige er at komme i et specialtilbud. Derfor skal vi fortsætte med at have gode specialtilbud med høj kvalitet i undervisningen.
- Ingen skal opleve at stå alene med ansvaret eller udfordringerne for børn og unge med særlige behov – det gælder hverken elever, forældre eller de fagprofessionelle. Derfor er der også brug for tættere samarbejde med forældrene. Vi skal klæde lærere og pædagoger ordentligt på til opgaven. Og så skal vi nytænke PPR
- Vi foreslår, at man afdækker, hvordan vi i dag bruger ressourcerne på folkeskoleområdet og drøfter, hvordan både lovgivningen for folkeskolen og specialundervisning kan justeres, og økonomien kan prioriteres på det, der gavner børn og unge mest.